

en saadan Forhandling kommer — jeg vil ikke slippe Haabet om det, jeg tror paa det —, skal det lykkes os at fjerne forhaabentlig hele Resten, saaledes at det turde blive muligt, at vi i denne Samling kunde ende med Enighed om det foreliggende Lovforslag — jeg forudsætter naturligvis god Villie i saa Henseende fra alle Sider. Men, som sagt, med dette Haab for Øje har jeg gjort mit for at fremme Forhandlingen saaledes, at vi i Dag ere naaede til 2den Behandling og forhaabentlig om faa Dage kunne sende Lovforslaget over til det andet Ting. Jeg paa-skønner den ærede Ordførers Arbejde i saa Henseende, han har bidraget sit til, at vi have faaet Forhandlingerne fremmede saa hurtigt, at vi have naaet dette Maal, saaledes at vi have rimelig Udsigt til, at der bliver god Tid til den fortsatte Forhandling, rimelig Udsigt med Hensyn til Tiden, saa vi i alt Fald kunne haabe paa at naa en Løsning i inde-værende Samling.

Der er jo, som den ærede Ordfører i sit Foredrag udtalte, i Grunden kun eet Spørgsmaal, der voldte Vanskeligheder, og det er Aalegaardsspørgsmaalet. Jeg ser saaledes paa den Sag, at man kan snakke om dette Spørgsmaal, saa længe man vil, man kommer ikke nogen Vej ved at tale op og ned, hverken til den ene eller den anden Side, man maa ind paa at gøre, hvad man kan, for at hugge igennem og finde en Løsning. Det maa paa den ene Side erkendes, at Aalegaardsejerne have en Ejendomsret, en Ret, som de ikke kunne berøves. Hvordan Forholdet har været fra ældre Tid, skal jeg ikke komme ind paa, men at Forholdet er saaledes i Nutiden, derom kan der ikke være nogen Tvivl. Der foreligger jo tinglæste Skøder ved Køb og Salg med Hensyn til denne Ret, saa den er utvivlsom. Endvidere kunde jeg nævne, at nu, da de forskellige faste Ejendomme ere vurderede til Ejendomsskyld, have vi en hel Række Eksempler paa, at vi have vurderet Aalegaardsetten som en virkelig Ejendom, fast Ejendom. Paa den anden Side vil det jo ikke være rigtigt at sige, at Aalegaardsejerne paa en vis Maade kunne raade over hele Havet udenfor Aalegaarden. Den Bestemmelse, der staar i § 3 i den nuværende Lov, om, at de fri Fiskere ikke maa drive Fiskeri saaledes, at det kan skade Aalegaardsejerne, er yderst uheldig, thi hvad kan skade Aalegaardsejerne? Det kan der jo være meget forskellige Meninger om. Naar en Fisker saaledes fisker

Vandreaal i lang Afstand fra Aalestadene, saa kan det jo nok siges, at dersom disse Aal ikke vare blevne fiskede, kunde de være drevne ind i disse Aalestader og være blevne fangede der. Den nugældende Bestemmelse er saa uheldig, synes jeg, som tænkes kan. Der maa kunne fastsættes Grænser for Retten, paa den ene Side for Aalegaardsejernes Ret og paa den anden Side for de fri Fiskeres, og det maa være vort Maal at se at komme til Enighed om saadanne Grænser derved, at der vises Imødekommen. Jeg er rede til at gøre, hvad jeg kan, i saa Henseende. Jeg har den Tro, at dersom det lykkes os at komme over dette Punkt, saa er dermed Vejen banet for at komme over saare meget af Resten. Jeg tror ikke, at Resten vil volde særlige Vanskeligheder. Det lod da ogsaa til, at den ærede Ordfører saa nogenlunde var af samme Mening, idet han udtrykkelig sagde, at det, der voldte særlig Vanskelighed, var dette ene Spørgsmaal.

Jeg skal ikke komme ind paa at udtale mig videre om de foreliggende Ændringer; det er jo en Selvfølge, at de Ændringsforslag, som hele Udvalget har tiltraadt, ere jeg og mine Meningsfæller for, men paa den anden Side er det ligeledes en Selvfølge, at de Ændringsforslag, der ere stillede dels af Flertallet, dels af enkelte Mindretal, finde jeg og mine Meningsfæller det ikke rigtigt, paa det nuværende Trin i alt Fald, at stemme for; paa det nuværende Trin af Sagen stemme vi mod alle disse forskellige Ændringsforslag. Det Ændringsforslag, der er stillet udenfor Betænkningen af den ærede Ordfører, er i Grunden en nødvendig Ret-telse til Flertallets Forslag under Nr. 46; hvis Flertallets Forslag under Nr. 46 til § 31 bliver vedtaget, er det en Selvfølge, at den af den ærede Ordfører stillede Ændring ogsaa maa vedtages, og det kan jeg for saa vidt ikke have noget imod. Jeg er imod Flertallets Hovedændring, men, som sagt, vedtages Flertallets Hovedændring, maa dette her ogsaa vedtages.

Ja, jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og tilraader altsaa mine Meningsfæller at stemme imod de af Flertallet og de forskellige Mindretal stillede Ændringsforslag.

Nordby: Som Medforslagsstiller til Ændringsforslaget under Nr. 9 skal jeg tillade mig at anbefale dette Forslag. Jeg vil da først sige, at det har glædet mig meget at høre Udtalelserne fra det ærede